

forslaget unødvendigt, da der nu var opnået enighed om nedsættelse af en nedrustningskommission bestående af samtlige medlemslande, og at Sovjetunionen ikke ville deltage i de uformelle drøftelser som angivet i resolutionsforslaget.

C. Plenarforsamlingen bekræftede de af udvalget vedtagne 4 resolutioner den 4. november 1958 med følgende resultater:

17-magtsforslaget blev vedtaget med 49 stemmer (heriblandt Danmark, Island og Norge), 9 imod, medens 22 undlod at stemme.

Det indisk-jugoslaviske forslag om overraskelsesangreb blev vedtaget med 75 stemmer, ingen imod, medens 2 (Cambodia og Venezuela) undlod at stemme. Samtlige nordiske lande stemte for resolutionen.

Det østrigsk-japansk-svenske resolutionsforslag blev vedtaget med 55 stemmer (deriblandt de nordiske lande), 9 imod, medens 12 lande undlod at stemme.

Det indisk-jugoslaviske forslag om nedrustningskommissionens sammensætning blev vedtaget med 75 stemmer (deriblandt de nordiske lande), ingen imod, medens 3 (Cuba, Frankrig og Saudi-Arabien) undlod at stemme.

Indien genfremsatte i plenarforsamlingen sit, sammen med 13 andre asiatiske og afrikanske lande, udarbejdede resolutionsforslag om ophør af forsøg med kernevåben. Forslaget blev forkastet af plenarforsamlingen med 41 stemmer (deriblandt Danmark og Norge), 27 (de østeuropæiske lande og en række afro-asiatiske lande samt Finland) stemte for, medens 13 lande undlod at stemme (heriblandt Island og Sverige).

Med vedtagelsen af en ny nedrustningskommission bortfaldt dagsordenens punkt 19 (valg af medlemmer til nedrustningskommissionen).

2. Spørgsmålet om fredelig udnyttelse af verdensrummet.

(Dagsordenens punkt 60).

Både Sovjetunionen og USA havde fremsat forslag om, at spørgsmålet om verdensrummets fredelige anvendelse skulle optages på 13. plenarforsamlings dagsorden. Det sovjetiske forslag lød: „Forbud mod anvendelse af verdensrummet til militære formål, fjernelse af fremmede militærbaser på andre landes territorier og internatio-

nalt samarbejde i undersøgelsen af verdensrummet.“ Da man fra amerikansk side ønskede at udskille problemerne omkring den fredelige udnyttelse af verdensrummet fra nedrustningsspørgsmålet, formuleredes det amerikanske forslag således: „Program for internationalt samarbejde vedrørende verdensrummet.“

General Committee besluttede at lade de to forslag behandle i 1. udvalg under samme dagsordenspunkt, som fik følgende formulering:

„Spørgsmålet om fredelig udnyttelse af verdensrummet.

a. Forbud mod anvendelse af verdensrummet til militære formål, fjernelse af fremmede militærbaser på andre landes territorier og internationalt samarbejde i undersøgelsen af verdensrummet.

b. Program for internationalt samarbejde vedrørende verdensrummet.“

1. udvalg behandlede i dagene fra den 12. til 24. november 1958 dette punkt på dagsordenen. Sovjetunionens repræsentant, *Zorin*, indledte debatten og fremsatte et resolutionsforslag, der sammenkædede spørgsmålet om et forbud mod verdensrummets anvendelse til militære formål med fjernelsen af fremmede militærbaser på andre landes territorier. I sit indlæg henviste *Zorin* i øvrigt til, at USA sidste år havde udtalt, at spørgsmålet om et forbud imod anvendelse af verdensrummet til militære formål måtte løses i sammenhæng med en omfattende nedrustningsplan. Hvorfor ville USA nu adskille spørgsmålet om den fredelige udnyttelse af verdensrummet fra andre nedrustningsspørgsmål? Forklaringen var, at USA ønskede at bevare sine militærbaser med de bestående angrebsmuligheder imod sovjetisk territorium, medens de mellemkontinentale raketter i Sovjetunionens besiddelse skulle forbydes eller anbringes under kontrol.

USAs repræsentant, *Henry Cabot Lodge*, imødegik de sovjetiske påstande ved at henvide til, at militærbaserne udelukkende var oprettet og opretholdt med defensive formål for øje og med de respektive landes fulde indforståelse. Det var Sovjetunionens mål at ødelægge den ikke-sovjetiske verdensforsvarsmuligheder ved at søge militærbaserne elimineret. Senere under debatten udtalte *Cabot Lodge*, at der nu for De